

Arrest

nr. 157239 van 27 november 2015
in de zaken RvV X, X, X en X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, op 26 november 2015 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen ter behandeling van de schorsing van de tenuitvoerlegging van (i) het bevel om het grondgebied te verlaten van de beslissing van 5 maart 2015 waarbij het recht op vestiging wordt ingetrokken, van (ii) het bevel om het grondgebied te verlaten van 5 maart 2015, van (iii) het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 30 september 2015 en van (iv) het inreisverbod van 30 september 2015.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82, 39/84 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN DER SCHUEREN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige gegevens ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 5 maart 2015 werd het recht op vestiging van verzoekster ingetrokken. Zij diende tegen die beslissing een beroep tot nietigverklaring in, gekend bij de Raad onder het algemeen rolnummer X.

- 1.2. Op dezelfde datum werd aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven. Daartegen diende zij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in, gekend bij de Raad onder het algemeen rolnummer X.
- 1.3. Op 30 september 2015 werd aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven met vasthouding met het oog op verwijdering. Hiertegen diende verzoekster een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in, gekend bij de Raad onder het algemeen rolnummer X.
- 1.4. Op dezelfde datum werd haar een inreisverbod opgelegd. Hiertegen diende ze een beroep tot nietigverklaring in, gekend bij de Raad onder het algemeen rolnummer X.
- 1.5. Met het huidige verzoekschrift strekkende tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid, ingediend per fax op 26 november 2015, vraagt verzoekster, in toepassing van de artikelen 39/84 en 39/85 van de vreemdelingenwet, om de versnelde behandeling bij wege van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissingen vernoemd in de randnummers 1.1 tot en met 1.4.
- 1.6. De repatriëring van verzoekster blijkt immers gepland te zijn op 27 november 2015 om 16.40 uur.

2. Over de ontvankelijkheid

Daargelaten of verzoekster op ontvankelijke wijze in een en hetzelfde verzoekschrift voorlopige maatregelen vraagt met betrekking tot vier van elkaar onderscheiden voor de Raad aanhangige procedures, moet het volgende worden opgemerkt. Verzoekster laat in haar verzoekschrift in het midden of zij de voorlopige maatregelen vordert op grond van artikel 39/84 dan wel artikel 39/85 van de vreemdelingenwet. Het gaat te dezen om twee van elkaar te onderscheiden procedures en het komt de Raad niet toe om uit het verzoekschrift op eigen initiatief te gaan distilleren wat verzoekster nu precies vraagt. Ter terechtzitting wordt het voorwerp van de vordering aan de partijen voorgelegd en komt de Raad tot de volgende conclusie.

Met betrekking tot de beslissing waarbij het recht op vestiging wordt ingetrokken (algemeen rolnummer X) en het inreisverbod (algemeen rolnummer X)

2.1. Verzoekster vraagt, ingevolge de nakende tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten van 30 september 2015, om de versnelde behandeling van het beroep dat zij indiende tegen de intrekking van haar recht op vestiging alsook van het beroep tegen het inreisverbod. Hoewel verzoekster zonder nadere precisering verwijst naar zowel artikel 39/84 als naar artikel 39/85, is een dergelijk verzoek duidelijk te beschouwen als een vordering in toepassing van artikel 39/85 van de vreemdelingenwet. Ter terechtzitting beaamt de advocaat van verzoekster deze zienswijze.

2.2. Artikel 39/85, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.”

Uit deze bepaling volgt aldus duidelijk dat opdat sprake zou zijn van de versnelde behandeling van de vordering tot schorsing, er initieel een (gewone) schorsing moet zijn ingediend. Uit de stukken van het dossier blijkt echter dat verzoekster slechts een beroep tot nietigverklaring indiende tegen de beslissing tot intrekking van haar recht op vestiging, alsook tegen het inreisverbod. Zij diende geen vordering tot schorsing in. Het verzoek tot versnelde behandeling van de vordering tot schorsing bij voorlopige maatregelen is wat betreft deze beslissingen bijgevolg onontvankelijk.

Met betrekking tot het bevel om het grondgebied te verlaten van 5 maart 2015 (algemeen rolnummer X)

2.3. Tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 5 maart 2015 diende verzoekster wel een gewone vordering tot schorsing in. Aldus verkeerde zij in de mogelijkheid om de versnelde behandeling van de vordering tot schorsing te vragen in toepassing van artikel 39/85 van de vreemdelingenwet. De advocaat van verzoekster bevestigt ter terechtzitting dat dit haar opzet was.

Evenwel dient een dergelijke vordering ingediend te worden binnen de in artikel 39/57, §1, derde lid, van de vreemdelingenwet bepaalde termijn. (artikel 39/85, §1, eerste lid, laatste zin). Deze termijn bedraagt, naar het geval, tien of vijf dagen. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering -waardoor de zaak imminent werd- aan verzoekster werd betekend op 30 september 2015. Ter terechtzitting betoogt verzoekster dat zij wachtte tot 26 november 2015 omdat om organisatorische redenen de effectieve datum van repatriëring nog niet bepaald was. Uit de stukken van het dossier blijkt echter dat er reeds repatriëringen voorzien werden op 18 en 26 november 2015. Verzoekster betwist niet dat zij reeds op 30 september 2015 werd opgesloten met het oog op verwijdering. Vanaf dat ogenblik was de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel dan ook imminent zodat de termijn voor het indienen van een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid dan een aanvang nam. (artikel 39/82, §4, tweede lid, *juncto* artikel 39/57, §1, derde lid, van de vreemdelingenwet) De vordering, ingediend op 27 november 2015 is dan ook onontvankelijk *ratione temporis*.

Met betrekking tot het bevel om het grondgebied te verlaten van 30 september 2015 (algemeen rolnummer 179 700)

2.4.Ten aanzien van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 30 september 2015, diende verzoekster op 15 oktober 2015 een gewone vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in. In de mate zij thans in toepassing van artikel 39/85 van de vreemdelingenwet om de versnelde behandeling van de schorsing te vragen, werd onder randnummer (2.2.) reeds vastgesteld dat de vordering laattijdig is. In de mate verzoeker de behandeling op grond van artikel 39/85 van de vreemdelingenwet vraagt, is de vordering om dezelfde reden onontvankelijk.

2.5.Overeenkomstig artikel 39/84 van de vreemdelingenwet vraagt verzoekster dat, in afwachting van de behandeling van het verzoek tot schorsing tegen datzelfde bevel, "*aan verwerende partij verbod wordt opgelegd om verzoekster te repatriëren.*" Een dergelijk (voorlopig) verbod om de beslissing ten uitvoer te brengen, is evenwel hetzelfde als het vorderen van de schorsing. Verzoekster vraagt aldus, middels de procedure van voorlopige maatregelen, andermaal om de schorsing van de bestreden beslissing.

Hoewel artikel 39/84 van de vreemdelingenwet geen bepalingen bevat omtrent een beroepstermijn, moet worden vastgesteld dat het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering aan verzoekster werd ter kennis gebracht op 30 september 2015. Vanaf dat ogenblik was de verwijdering imminent, gelet op de vasthouding, zodat verzoekster zich bevond in de situatie voorzien bij artikel 39/82, §4, derde lid, van de vreemdelingenwet en zij de mogelijkheid had om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen.

Verzoeksters nalaten dit te doen kan niet worden hersteld door het indienen, op de vooravond van de effectieve repatriëring, van een verzoek om voorlopige maatregelen buiten elke beroepstermijn om. Verzoekster beoogt immers in werkelijkheid de schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 30 september 2015. Het herformuleren onder andere bewoordingen als een "verbod van uitvoering" teneinde de "nodige maatregelen om de belangen van de partijen in de zaak veilig te stellen" kan niet worden beschouwd als een accessoire vordering zoals bedoeld in artikel 39/84 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beoogt met het vorderen van voorlopige maatregelen immers precies hetzelfde als hetgeen zij beoogde met het instellen van de gewone vordering tot schorsing d.d. 15 oktober 2015, met name de schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten van 30 september 2015. Het huidig verzoekschrift beoogt dan ook niet het veilig stellen van bepaalde belangen zoals bedoeld in artikel 39/84 maar komt in werkelijkheid neer op het nogmaals indienen van een vordering tot schorsing tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 30 september 2015. De mogelijkheid om op grond van artikel 39/84 van de vreemdelingenwet voorlopige maatregelen te vorderen strekt er niet toe de verzoekende partij toe te laten, buiten elke termijn om, haar nalaten om tijdig een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen, te herstellen.

De vordering strekt er in werkelijkheid enkel toe de schorsing te horen bevelen en werd ingediend buiten de bij artikel 39/82, §4, derde lid, *juncto* artikel 39/57, §1, derde lid, van de vreemdelingenwet voorziene termijn van, naargelang het geval, vijf of tien dagen. De vordering is aldus onontvankelijk *ratione temporis*.

3.Bovenstaande vaststellingen nopen de Raad er toe de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend vijftien door:

Dhr. C. VERHAERT,

Wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

Mevr. H. VAN HULLEBUS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN HULLEBUS

C. VERHAERT